

**Dosarul nr.3-2930/2025
2-25170079-12-3-05122025**

ÎNCHEIERE

12 ianuarie 2026

mun.Chișinău

Judecătorul Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani), V.Jomiru-Niculiță examinând cererea privind suspendarea executării actului administrativ individual, în acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL„Terrecycling” către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea actelor administrative,

a c o n s t a t a t :

La 05.12.2025, SRL„Terrecycling” a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2025-01489 din 10.10.2025 și a deciziei ***** din 06.11.2025 emisă în cadrul procedurii prealabile.

De asemenea, reclamantul a solicitat suspendarea executării procesului-verbal de control nr.PV-IPM-2025-01489 din 10.10.2025, în temeiul art.214 alin.(1) Cod Administrativ.

Prin încheierea din 10.12.2025 s-a dispus pregătirea pricinii pentru dezbateri judiciare cu solicitarea referinței pe marginea cererii privind suspendarea actului administrativ defavorabil.

În motivarea poziției sale reclamantul a invocat că în situația în care procesul-verbal de control este executoriu din momentul adoptării sale acesta va servi inevitabil în calitate de probă pentru pornirea urmăririi penale în baza art.224 Cod penal, cu survenirea unor consecințe ireparabile cum ar fi: percheziții, ridicare de documente, aplicarea măsurii preventive în privința factorilor de decizie din cadrul întreprinderii reclamante.

Consideră că actul administrativ contestat, ridică suspiciuni serioase asupra legalității sale iar în cazul nesuspendării sale ar produce niște urmări catastrofale.

La 23.12.2025, pârâtul a depus referință, solicitând respingerea cererii de suspendare, deoarece reclamantul a invocat motivele legale de suspendare, fără a le confirma.

Examinând cererea de suspendare a actului administrativ contestat și relaționând starea de fapt la normele de drept aplicabile speței, judecătorul reține că aceasta este neîntemeiată, din următoarele motive.

Se atrage atenția că asupra legalității și temeiniciei actului administrativ contestat, instanța de judecată se va expune printr-o hotărâre judecătorească, însă asupra temeiurilor invocate pentru suspendarea acestuia se reține că din momentul comunicării actului administrativ individual, acesta devine valabil și, pe lângă funcția de clarificare juridică, procedurală și de lucru decis, mai îndeplinește funcția de titlu executoriu. Astfel, conform art.171 alin.(4) și 139 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual produce

efectele unui titlul executoriu, indiferent de faptul dacă este ilegal, deoarece funcția executorie este fundamentată pe prezumția de legalitate a actului administrativ individual până la proba contrară.

Potrivit art.214 alin.(2)-(4) Cod administrativ, *instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2).*

Respectiv, prin reglementările art.214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă întreruperea temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Conform art.172 alin.(2) din Codul administrativ, *motivele suspendării sunt:*

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. În acest sens, se reține că la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeieri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și prejudiciul a cărui iminență producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legiuitorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuție, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminența pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

În consecință, reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art.172 alin.(2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente. Or, la moment SRL„Terrecycling” nu a motivat și nu a prezentat careva probe în vederea demonstrării temeiniciei cererii de suspendare a actului administrativ individual contestat, iar motivele invocate sunt insuficiente întru admiterea cererii.

Prin urmare, se conchide că cererea de suspendare a actului administrativ nu își găsește suportul de fapt și de drept, fiind necesar a fi respinsă ori argumentele invocate au un caracter declarativ și formal.

Astfel, din considerentele enunțate și în conformitate cu art.art.172 alin.(3), 214 alin.(1), 230 Cod administrativ, judecătorul

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de SRL„Terrecycling” privind suspendarea executării actului administrativ individual.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Judecător
Niculiță

V.Jomiru-